

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy – w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wiesław Maciak

SSN Lidia Misiurkiewicz

Protokolant Ewa Wdzięczna

w sprawie **Z. M.**

oskarżonego z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 12 lipca 2007 r.,

kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 11 maja 2006 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 listopada 2005

r.,

I. uchyła zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. i sprawę oskarżonego Z. M. przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania;

II. zarządza zwrot na rzecz oskarżyciela prywatnego B. M. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem uiszczonej opłaty od kasacji.

UZASADNIENIE

Z. M. oskarżony został o to, że w dniu 22 września 2003 r. w K., w piśmie procesowym złożonym w Sądzie Rejonowym do akt sprawy I C .../03 pomówił oskarżyciela prywatnego B. M. o takie postępowanie i właściwości, które mogą go poniżyć w opinii środowiska i narazić na utratę zaufania niezbędnego do wykonywania obowiązków administratora nieruchomości w której zamieszkuje oskarżony, twierdząc, że jest on byłym pracownikiem Służby Bezpieczeństwa (SB) i że stosuje takie metody jak ta instytucja, że jest szczuty na oskarżonego przez właścicielkę nieruchomości, której jest kochankiem, a także, że oskarżonego szykanuje, grozi mu pięściami i wyzywa wulgarnymi słowy tj. o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 10 listopada 2005 r. sygn. akt II K .../04 uniewinnił oskarżonego Z. M. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego w akcie oskarżenia, czynu, kosztami procesu na mocy art. 632 pkt 1 k.p.k. obciążając oskarżyciela prywatnego.

Apelację od wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego.

Zaskarżając wyrok w całości zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że czyn zarzucony oskarżonemu, w prywatnym akcie oskarżenia, nie zawiera znamion karalnego zniesławienia z art. 212 k.k.

W związku z tym zarzutem skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu tej apelacji, wyrokiem z dnia 11 maja 2006 r., sygn. IV Ka .../06 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok oraz zasądził od oskarżyciela prywatnego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze.

Od tego wyroku kasację złożył pełnomocnik oskarżyciela prywatnego B. M. i **zarzucając** rażące naruszenie prawa materialnego, a to art. 212 § 1 k.k. polegające na jego niezastosowaniu do prawidłowo ustalonego stanu

faktycznego, polegającego na tym, że oskarżony w piśmie procesowym złożonym do akt sądowych pomawiał oskarżyciela prywatnego o takie właściwości i postępowanie, które mogły narazić go na utratę zaufania niezbędnego do wykonywania zawodu zarządcy nieruchomości – co doprowadziło do zupełnie bezzasadnego uniewinnienia oskarżonego, **wniósł** o uchyleni zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący, gdy podnosi, że cyt. „wywody Sądu Okręgowego odmawiające racji apelującemu dowodzą, że poprzedzające je rozumowanie obarczone jest wadą polegającą na rażącym naruszeniu prawa materialnego, poprzez jego nie zastosowanie do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, mimo, że z tych ustaleń ewidentnie wynika, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa opisanego w art. 212 k.k.

Zgodzić się też trzeba ze skarżącym, że cyt. „nie sposób nie oprzeć się wrażeniu, iż Sąd II instancji wyjaśniając przyczyny swojej decyzji nie podaje przekonywujących argumentów uciekając się do niczym nie uzasadnionych, rażących arbitralnością ogólników. Mowa tu o przytaczanym wyżej fragmencie uzasadnienia wyroku, w którym Sąd wywodzi, iż „mając na uwadze pełną treść odpowiedzi na pozew w ramach której padły objęte aktem oskarżenia zarzuty oczywistym jest, że intencją skarżącego nie było zniesławienie, poniżenie, pomówienie oskarżyciela prywatnego, ochrona swych prawa i interesów. Dlaczego jest to dla Sądu oczywiste, sąd jednak w żaden sposób nie uzasadnił”.

Należy przypomnieć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego został wyrażony pogląd, iż nie stanowi zniesławienia zarzut podniesiony w toku procesu sądowego, pod warunkiem, że działanie sprawcy zmierza do obrony własnego interesu w sprawie oraz zarzut postawiony jest we właściwej formie i nie zamierza wyłącznie do poniżenia osoby, której został postawiony (wyrok

Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1970 r. VKRN 31/70 w: Kodeks karny z orzecznictwem, opr. Krzysztof Janczukowicz, Gdańsk 1996, s. 571, H. Rajzman, Przegląd orzecznictwa, Nowe Prawo 1971, Nr 3, s. 393). Zaprezentowany pogląd znajduje wsparcie w doktrynie: „Nie stanowią bezprawnego zniesławienia zarzuty stawiane w obronie własnych praw, kierowane do władz (zawarte w pismach procesowych, doniesieniach pokrzywdzonych o popełnionym przestępstwie, pozwach rozwodowych). **Legalność takich zarzutów uzależniona jest jednak od potrzeb wynikających z zagrożenia własnego prawa i konieczności wykazania niebezpieczeństwa dla własnych praw ze strony postępowania lub właściwości innej osoby lub podmiotu zbiorowego**” (A. Zoll w: B. Bogdan, K. Buchała, Z. Cwiąkański, M. Dąbrowska–Kardas, P. Kardas, J. Majewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel. A. Zoll. Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz. Zakamycze 1999, t. II, s. 660).

Sądy orzekające w niniejszej sprawie nie rozważyły dogłębnie, czy oceny odnoszące się do oskarżyciela prywatnego B. M., zawarte w piśmie sporządzonym przez oskarżonego Z. M. złożonym do sprawy cywilnej (sygn. I C .../03, w której tenże oskarżony występował jako pozwany), były podyktowane interesem procesowym. Wydaje się bowiem, że dla potrzeb postępowania cywilnego zbędnym było takie, jak to zostało uczynione w tym piśmie procesowym, odniesienie się do osoby oskarżyciela prywatnego, który co należy nadto zauważyć, nie był stroną procesu cywilnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu niniejszej sprawy Sąd Rejonowy w K. powinien dokonać dogłębnej analizy kwestii czy zarzuty podniesione przez oskarżonego Z. M. pod adresem oskarżyciela prywatnego B. M. w piśmie procesowym złożonym w sprawie cywilnej I C .../03 (k. 5 – 6 v.), było niezbędne dla umożliwienia pełnej

realizacji przez oskarżonego jego praw strony w procesie cywilnym. W zależności od wyników tej analizy, bacząc przy tym, po myśli art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., na zapatrywania prawne wyrażone w niniejszym uzasadnieniu, Sąd Rejonowy w K. winien wydać rozstrzygnięcie.